

Die Kaapse Bibliotekaris The Cape Librarian

*Amptelike
maandblad
van die
Kaapse Provinsiale
Biblioteekdiens*

*Official
monthly journal
of the
Cape Provincial
Library Service*

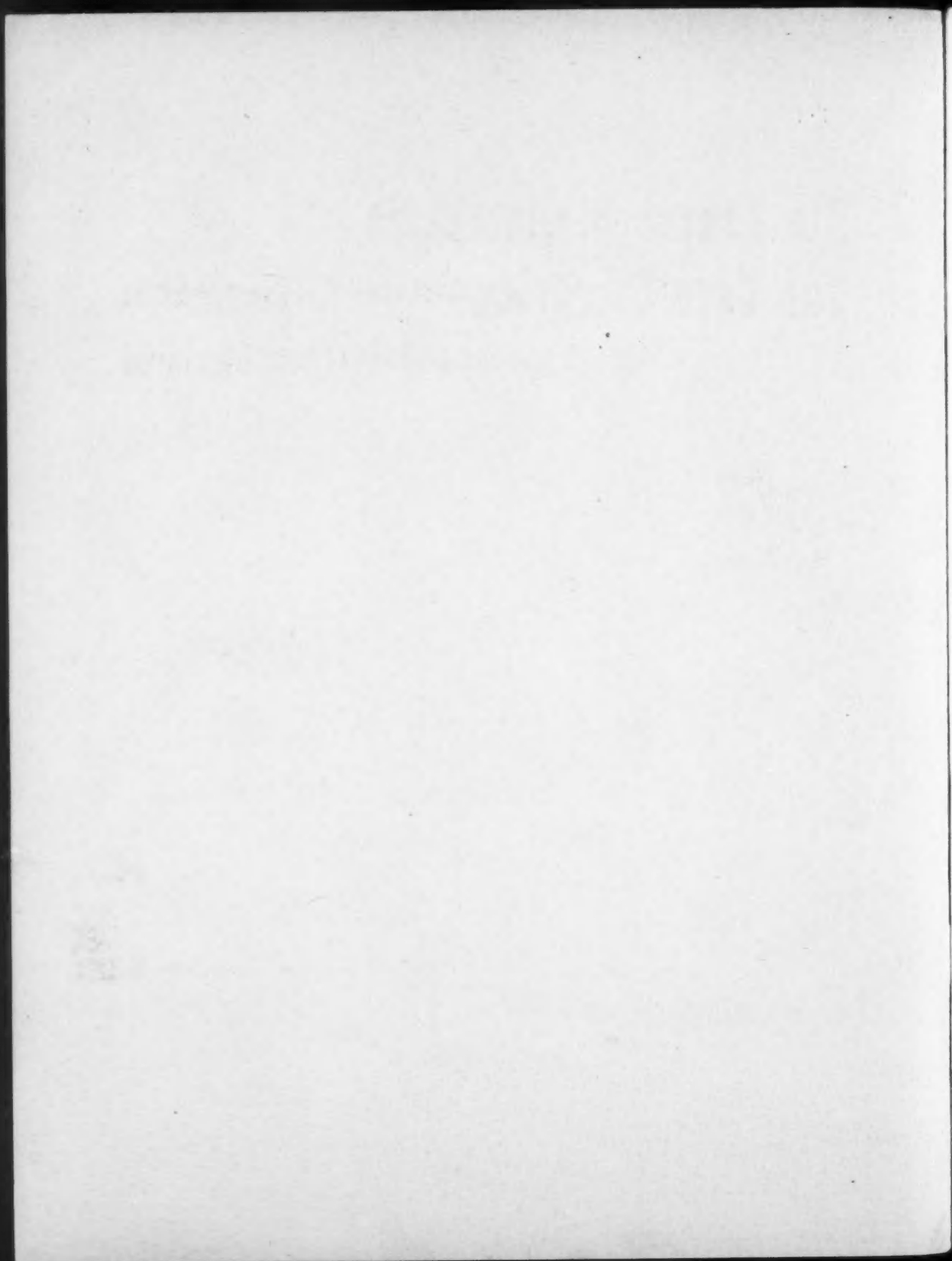
OPENBARE BIBLIOTEEK WILLISTON

MAART/MARCH 1959

WILLISTON PUBLIC LIBRARY

*Kaapse Provinsiale
Administrasie
Afdeling
Biblioteekdienste*

*Cape Provincial
Administration
Division of
Library Service*

The Cape Librarian
Die Kaapse Bibliotekaris

Maart 1959
March 1959

Contents Inhoud

REDAKSIONEEL/EDITORIAL

3

ARTIKELS/ARTICLES

Die funksie van die Biblioteekkomitee	Th. Friis	5
Kom ons gesels poësie	A. H. de Vries	8
Openbare biblioteek Prins Albert	M. Mouton	11
Ope brief van n boek-„snob“		12

VASVRA/QUIZ

14

SKILDERY VAN DIE MAAND/PICTURE OF THE MONTH

- Pont de l'Anlois - Vincent van Gogh

RUBRIEKE/FEATURES

Boekbesprekings/Book reviews	15
Jeuglektuur/Juvenile literature	22
Nuus uit die streke/News from the regions	25

VAN ALLES EN NOG WAT

28

AANWINSLYS) Februarie 1959
ACCESSION LIST) February 1959

REDAKSIONEEL

Aangesien ons in hierdie uitgawe so hier en daar met iets nuut begin - n nuwe besem moet mos uit die aard van die saak skoon vee! - wil ons baie graag die lesers se opinie omtrent ons blad hoor. Hierdie keer en in die vervolg kan u kritikus speel en ons verwelkom nie alleen kritiek ten goede nie, maar ons wil ook graag hoor waarvan u nie hou nie.

Iemand het eenmaal die wyse aanmerking teenoor die redakteur van n sekere blad gemaak dat hulle besig is om hulle lesers te verloor, omdat hulle in n kamer sit en op die tikmasjiene met hulleself gesels! Met ander woorde daar is niemand wat luister nie en hulle lewe in die vrolike waan dat hulle wel met iemand gesels! Dit wil ons ten alle koste voorkom.

Indien u voel dat op hierdie punt darem nou te veel gehamer word, of u voel dat daar darem iets meer lesenswaardig in die blad kan verskyn, moet u nie een oomblik wag nie - skrywe vir ons al is dit ook net op n kaartjie en ons sal ons bes doen om aan almal se smaak te voldoen.

Laat ons sommer tromop n paar vrae stel: wat dink u van die artikels in die blad, wat dink u van die boekbesprekings en help dit u in die keuse en aanbeveling van boeke aan die lesers? Hoe staan sake met die keurlys wat elke maand verskyn? Daar is sommer baie ander sulke vrae wat ek kan vra en waarop ek hoop u aan ons n antwoord kan verstrek. Moenie bang wees om te sê: meneer die redakteur, ek dink hierdie of daardie ding wat verskyn het, is darem nie die moeite werd om te lees nie. Ons ontvang sulke kritiek met dieselfde blyheid as wat ons kritiek ontvang, waarin u sê dat u van die artikels, ensovoorts hou. U hoef nie eens as u nie van iets hou darem nou te gaan sit en iets soek waarvan u wel hou nie. Noem sommer n ding by sy naam - dit sal ons beste maatstaf wees.

BIBLIOTEKARESSE/ISSE

Wat hier bo staan, geld ook vir u en miskien vir u die meeste. U is die mense wat met die lesers te doen kry en u ken hulle smaak in u bepaalde dorp of streek. Ons sal bly wees as u u eksemplaar van die Kaaplandse Bibliotekaris so n bietjie aan die lesers ook wil gee en hulle opinie omtrent die saak hoor. Laat weet ons seker wat daar gedink word. Ons doel is om u en die publiek te dien en as ons nie daarin slaag nie, moet ons noodwendig veranderinge aanbring wat in die smaak sal val.

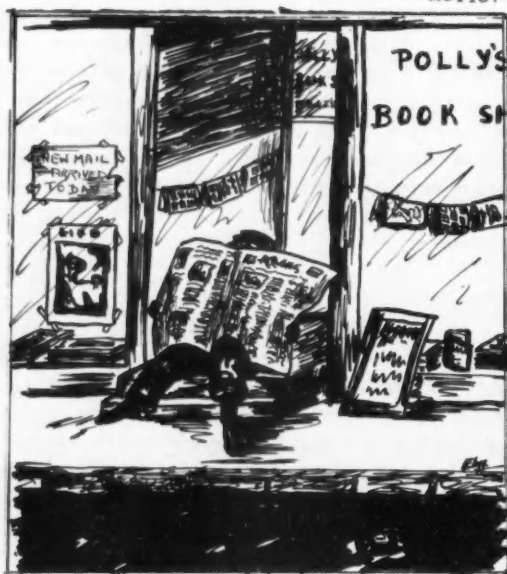
U sal merk dat ons die nuus uit die streke so n bietjie aantrekliker maak. Maar daarmee saam gaan ook nou dat ons meer nuus van die streke vermag om te publiseer. Wat vir u miskien onbelangrik lyk, is vir ons moontlik van die grootste belang! Dit is mos uit die aard van die saak aangenaam om te weet wat in die ander streke aangaan. n Mens kan so-doende n balans behou ook in jou eie streek of dorp. As u iets nuut probeer het om die leeslus van die mense aan te wakker en u het so n bietjie daarin geslaag, laat weet ons daarvan. Die gevolg kan moontlik

wees dat ons die volgende maand n berig daaroor kan plaas, en dat wat u probeer het ook deur ander nagevolg kan word. n Na-aper is nou wel nie eens n aap nie, in die woorde van een van ons skrywers, maar n navolger is altyd prysenswaardig en oortref soms die oorspronklike! n Aangename gees van samewerking is n lafenis en ons werk mos lekker saam of hoe?

Die dag as hier n pak briewe op die lessenaar lê waarin die mense sê: stuur vir ons nog van die Kaaplandse Bibliotekaris, ons wil nog n hele klomp hê want ons gebruik dit vir hierdie of vir daardie doel en ons kan daarsonder nie klaarkom nie, sal ek tevrede wees. Tot dan toe is n lang ruk, maar u medewerking is onontbeerlik vir die vervolmaking van daardie doel. Oorstroom ons met briewe en nuus - dis kos vir die blad. En kos maak vet!

♦ ♦ ♦

MOTTO:-

Ek moet my feit ken

-voordat ek praat!

DIE FUNKSIE VAN DIE BIBLIOTEEKKOMITEE:

Deel II
Th. Friis.

DIE SAMESTELLING VAN DIE BIBLIOTEEKKOMITEE:

Artikel 26 van die Provinsiale Biblioteekdiens se regulasies insake vry provinsiale biblioteekdienste, soos afgekondig in die Provinsiale Koerant van 16 September 1955, P.K 543/1955 lees soos volg:

„26(a) Die plaaslike owerheid of owerhede wat saam werk in die verskaffing van biblioteekgeriewe onder die diens moet n adviserende biblioteekkomitee van 5 tot 7 lede vir n tydperk van drie jaar aanstel ten opsigte van elke openbare biblioteek onder sy of hul beheer. Twee van die lede moet raadslede van sodanige plaaslike owerheid of owerhede wees en een van die lede moet die bibliotekaris wees wat ook moet optree as sekretaris van die komitee. Die biblioteekkomitee moet minstens 4 keer per jaar vergader. Elke komitee kies sy eie voorsitter wat nie langer as twee agtereenvolgende tydperke van 3 jaar elk as sodanig mag optree nie.

(b) n Openbare biblioteek in n afdelingsraadsgebied, asook n openbare biblioteek vir nie-blankes word deur n biblioteekkomitee van 5 tot 7 lede bestuur, wat jaarliks deur n algemene vergadering van lede verkies word. Die bibliotekaris is ampshalwe lid van die komitee en tree op as die sekretaris daarvan. Elke komitee kies sy eie voorsitter wat nie langer as ses agtereenvolgende jare as sodanig mag optree nie. Die komitee moet minstens 4 keer per jaar vergader.

(c) Skoolbiblioteke staan regstreeks onder die beheer van die hoof van die skool wat n onderwyser-bibliotekaris aanstel.”

Hierdie regulasie is na heelwat bespreking en noukeurige oorweging opgestel. Nadat n landswye opname van biblioteekkomitees gemaak is, is gevind dat sommige biblioteke se komitee uit tot soveel as 18 lede bestaan. Baie biblioteke se regulasies laat n onbepaalde dienstermyn vir komiteelede toe, met die gevolg dat ons gevalle teen gekom het waar n lid 30 jaar of meer as gewone lid, of selfs as voorsitter van n komitee diens gedoen het. Groot

komitees met lang dienstermyne vir sy lede is n beginsel wat nie rym met die beginsels van gesonde biblioteek-administrasie nie. Daar word gevoel dat n komiteelid sy bydrae tot die bevordering van die biblioteeksaak binne ses jaar kan lewer.

Daar moet verhoed word dat n komiteelid n „gewoontelid“ word, of dat hy op die komitee dien bloot weens sy status in die samelewing, of dat die stadsraad bang is dat hul sy gevoelens sal seer maak indien sy nie herbenoem word nie. Elke lid moet beoordeel word volgens sy eie bydrae wat hy kan lewer. Indien hy geen bydrae lewer of nie n bydrae het om te lewer nie, moet hy grootmoedig genoeg wees om plek te maak vir iemand wat wel n positiewe bydrae kan lewer. Dit gebeur natuurlik in uitsonderlike gevalle dat n lid vir n lang termyn onafgebroke n positiewe bydrae kan lewer. In sulke gevalle is so n lid besiel met die biblioteekgedagte en maak soms groot opofferings terwille daarvan. Hy vorm die hart van die komitee, boesem vertrou in en besiel sy medekomiteelede. Ek herhaal: hierdie veteraan is skaars en kan nie as die norm genoem word nie. Ons regulasies maak voorsiening vir n maksimum van ses agtereenvolgende diensjare vir die voorsitter, dog beperk nie die aantal dienstermyne van gewone komiteelede nie. Dit word gevoel dat stadsrade die goeie beginsels van gesonde administrasie in gedagte sal hou tydens aanstellings van komiteelede. Komiteelede van openbare biblioteke word vir 3 jaar deur die stadsraad aangestel, terwyl komiteelede van depots jaarliks deur die biblioteeklede verkies word.

Die komitee bestaan uit 5 tot 7 lede. Dit is ons ondervinding dat kleiner komitees makliker fungeer en meer uitrig.

Die samestelling van die komitee is belangrik. Eerstens het die plaaslike owerheid, in die geval van openbare biblioteke, twee verteenwoordigers op die komitee. Dit gebeur dikwels dat die stadsraad en die afdelingsraad saamwerk in die verskaffing van biblioteekgeriewe. In sulke gevalle sal die stadsraad wyslik handel om die plaaslike owerheid se verteenwoordigers uit albei plaaslike owerhede te kies. Laat die Afdelingsraad hul verteenwoordiger aanwys en die stadsraad syne. Hierdie verteenwoordigers kan nie die plaaslike owerheid bind nie - onthou ons het voorheen genoem dat die komitee slegs adviserend optree - dog word daar gelet op hul menings, omdat hulle die nodige agtergrond van munisipale sake het en met gesag namens die Raad kan praat. Hulle grootste waarde vir die komitee is dat hulle in staat gestel word om die mening van die komitee en die publiek getrou aan die Raad oor te dra.

Die derde verteenwoordiger op die komitee is die biblioteekaresse. Hieroor is daar meningsverskil. Stadsklerke maak gewoonlik hierteen beswaar, omdat sy n amptenaar van die Raad is en aan die Stadsklerk verantwoordelik is. Die biblioteekomitee is egter nie n sub-komitee van die Raad nie. Dit kan nie vergelyk word met staande-komitees soos die vir finansies, parke, vervoer, ens. nie. Dit biblioteekomitee se funksie is nie dieselfde as die genoemde staande-komitees nie. Dit het meer te doen met skakelwerk en menslike verhoudings as met finansies en die neem van administratiewe besluite.

Die bibliotekaresse kan nie die Raad of die Stadsklerk bind deur in die komitee te stem nie.

Die stadsklerk kan nog altyd, wanneer enige biblioteeksaak in die Raad bespreek word, sy mening gee terwyl die Raad die finale beslissing neem. Die bibliotekaresse kan vir die komitee van groot waarde wees as sy seggenskap het. Sy moet optree as sekretaresse en sodoende inisiatief neem om sake wat vir die biblioteek van wesenlike belang is op die agenda vir die komiteevergaderings te plaas. Sy is die persoon wat kom met nuwe voorstelle en probleme, omdat sy so nou in aanraking daarmee is. Die grootste beswaar teen haar aanwesigheid kan wees as haar eie posisie deur die komitee bespreek word. Daar is geen beswaar dat sy onder sulke omstandighede gevra word om die vergadering vir 'n oomblik te verlaat, terwyl haar persoonlike sake bespreek word nie.

Die orige 2 tot 4 lede word uit die algemene publiek benoem. In die geval van die depot-komitee word al 5 tot 7 lede natuurlik uit die publiek tydens die jaarvergadering van biblioteeklede gekies. Die Raad benoem hierdie lede weens hulle belangstelling in boeke en die doelstellings van die biblioteke asook hul bevoegdheid om leiding te gee en gesonde advies aan die stadsraad te bied. Dit is belangrik om daarop te wys dat hierdie persone nie altyd noodwendig die hoof van die skool, die predikant, die magistraat of een of ander hoogwaardigheidsbekleerder hoef te wees nie. Persone wat belang stel in sy medemens en sy gemeenskap, persone wat die invloed van 'n biblioteek op die samelewing snap, iemand wat self lief is vir lees en 'n wye algemene kennis het, is beter as iemand met hoë akademiese kwalifikasies en nie die vaagste benul het wat die doel en strewe van 'n moderne goed toegeruste biblioteek vir 'n volk kan en behoort te beteken nie.

Die biblioteekkomitee verrig in Suid-Afrika nog lank nie sy taak soos wat sy kollegas in Amerika of die Skandinawiese lande dit verrig nie. Hoe hierdie taak aangepak en reggestel kan word, is die tema van volgende maand se uitgawe.

In die vorige artikel het ons probeer vasstel waarom n mens nou juis so ver sou kom om dit wat hy wil sê op rym te sit. Waarom nie sommer net doodgewoon praat nie. Met ander woorde waarom daar so-iets soos poësie bestaan. Ons het toe volstaan deur van volkspoësie te praat.

Dit is n haas onbegonne taak om binne die bestek van hierdie kort geselsie die ontwikkeling van die poësie volledig te skets. Daarom moet u my dit maar vergewe as ek van die haak op die tak spring en dinge aanmekaar koppel wat in die tyd miskien ontwikkeling van jare vereis het. Immers is ons net besig om te gesels en nie om n geleerde verhandeling op te stel nie.

Ek het van volkspoësie gepraat. Daarmee bedoel ek iets soos hierdie.
*Die môre op die velde, die môre op die land,
toe ken ek my bokkie aan haar vaalhoed se rand ...*

en wat daar nog op mag volg. Dit verskil meestal van streek tot streek. Dit is die spontane uitinge van digters, wat digters is sonder dat hulle dit nou juis by name kan noem en daarvan kan weet. Ou daggarokers, kleurlinge wat die dop prys, gediggies wat sommer ontstaan hier skielik opn bruilof om die paartjie n bietjie te terg, aftelrympies - al hierdie rympies, waarvan u miskien meer ken as ek, bedoel ek, wanneer ek van volkspoësie praat. Wat mense beweeg om dit te doen? Ek weet nie - miskien onbewustelik die dinge waarvan ons in die eerste praatjie melding gemaak het. Miskien ook omdat daar, in die woorde van een van ons skrywers, mense is wat snaaks is en snaaks sal bly sonder dat hulle dit ooit weet!

Ek het alreeds gesê die verskillende rympies verskil van streek tot streek, van mond tot mond. Ken u Siembaba? Maar natuurlik ken u dit! Dis n onnosel vraag. Wat ek eindelijk bedoel het is: hoe ken u dit? Ek ken hom so:

*Draai sy nek om, gooi hom in die sloot,
Trap op sy kop dan is hy dood ...*

Of die mense daar van my kontrei maar net bloeddorstiger is as dié in die ander streke sal ek nie kan sê nie, maar dis soos hulle hom sê:

Wat is die voorskrif daar in u kontrei aan mamma se kindjie?

Dit bring ons nou egter by n volgende opmerking aangaande volksrym en ook poësie in die algemeen. U sal merk dat ons hier nie te doen het met iets wat sommer so maklik te verklaar is nie. Dis darem baie wreed om sommer die kind so in die sloot te wil gooi, hom op sy kop te trap en dan ewe, asof daar niks gebeur het nie, net te sê: dan is hy dood! O, ja en ek het vergeet dat sy nek ook nog omgedraai moet word!

Nee, sal u sê, hier het ons weer met iets soos daardie verhaal van Halewijn te doen en dit is nie iets wat in ons eeu nog kan gebeur nie. U het gans en

geheel gelyk; ons is amper weer by Halewijn terug! Maar kom ons bekyk die gediggie of slaapliedjie, wat u dit ook wil noem, n bietjie van naderby. U sal al dadelik agterkom dat dit glad in geheel nie n sombere doodslied is nie - inteendeel, dit is baie vrolik en sussend.

U sal onthou ons het gesê n woord het betekenis en ritme. Nou wil dit lyk asof ons hier te doen het met n rympie waarvan die betekenis ietwat op die agtergrond geraak het in vergelyking met die ritme en die spel met die woorde. Ek dink ons het hier te doen met so n ietwat spottend-vermaaklike toon wat soos n koel seewind die sombere betekenis van die woorde eenkant toe gewaai het. Ek kan nou net nie wegkom daarvan nie om te lees: „draai sy nek om“, en dan sommer vir myself die prentjie te voltooi soos wat die Ma of Pa wat die kind sus dit in die gedagte sou doen nie: Ag, nog nooit - hy's dan Pa se grootman! „Gooi hom in die sloot“ - nout! En dan kan die knaap maar uit volle bors skree - die res van die voorspelling gaan op in die geheel van die prentjie. En siedaar - wat beteken die betekenis van die woorde nou! Net mooi die teenoorgestelde as wat bedoel is.

Ons het nou eindelijk, sal u sê van die poësie in die algemeen afgedwaal. Ons het nie. As u nou in die vervolg iets teenkom, wat ietwat duister voorkom - onthou die bepaalde manier waarop iets gesê word in die gedig en die stemming van die geheel is van ewe groot belang as die woordewoord vir woord.

U kan ook nou sommer dadelik sien dat een van die wanopvattinge oor poësie, wat u so dikwels hoor nie waar is nie. Poësie gaan nie net oor die spreekwoordelike maanskyn en rose nie. As ons dit as geheel beskou kan ons sê dat daar glad nie bepaalde dinge is wat poëties is en ander nie. Poësie handel nie met sekere voorwerpe en laat die ander links lê nie. Wat ons as poësie ken, is alleen maar n bepaalde manier om dinge - ons moet liever sê alles - te benader. Dit is n bepaalde ingesteldheid van die mens teenoor die wêreld rondom hom - ek wil nou amper die hoe woorde gebruik en sê dit is die dinge self wat poëtiese waarde verkry deurdat dit in die gees van die digter gesuiwer word tot die gewaarwording wat hy dan as poësie aan ons voordra. Maar ek sal liever nie so sê nie. Dit klink geleerd en geleerd gesels is gesels se dood!

Uit wat ek sê gesê het, is dit ook duidelik dat poësie by die individu ontstaan uit sy persoonlike gevoelens. Selfs met volkspoësie is dit die geval - vandaar dat u miskien n rympie anders ken as wat ek hom ken. Die persoon by wie u dit gehoor het, het dit miskien op sy eie manier aangepas van wat hy weer gehoor het. Amper soos n paar skoene wat n mens gate in sny vir die litdorings!

Ek praat nie verniet van skoene nie - ek wil nou van die kis op die donkie, of liever van die digter op die skoemaker spring, om u iets anders te sê in verband met poësie, waaroor u miskien n wanopvatting mag hê. U is in elk geval dan nie die enigste nie - sommige van die poëte het dit self. Die kunstenaar en terwyl ons nou daarvan praat, die digter, is nie n allerindiwidueelste siel in die skepping, liggeroer en amper soos

n allekreukel, waaraan jy nie mag vat nie. Altans nie in die algemene betekenis van allerindiwideel nie. Dat hy kan gedigte maak, maak dit nie van hom nie. Op daardie vlak is hy en die skoenmaker gelyk, omdat die skoenmaker iets kan vorm wat nuttig en diensbaar is, soos ook die digter. Geen twee digters sal iets dieselfde bedig nie - geen twee skoenmakers sal dieselfde nommer skoen op dieselfde manier maak nie. Alles wat die mens met sy hande aanraak, of met sy verstand, verkry die stempel van homself. Immers is elke mens, of hy nou digter is of skoenmaker enig in die skepping in die sin dat hy van sy geboorte tot sy dood nooit heeltemal soos enige ander mens is nie. Elke mens is n individu.

So is die digter, maar so is ook dié wat nie digters is nie. Dink u nie as n mens so redeneer, is die verskriklike verering van die "kunstenaar" iets wat so n tikkie kinderlike heldeverering in hom omdra nie? As dit nie so is nie, berus dit myns insiens op n valse waardebeepaling.

Maar kyk nou waar het ons alweer vandag ons draai gaan maak met die geselsery. Volgende keer behandel ons die verskillende benaderings van die digter tot sy stof. Immers, as elke mens n individu is, dan moet wat hy skryf getrou wees aan homself om goeie kuns te wees. Hoe het Shakespeare nou weer geskryf?

*This above all,
to thine ownself be true,
and it must follow as the day the night
thou canst not be false to others*

♦ ♦ ♦

Ene dene dane das,
Gister lê in sy eie as.
Iets piets moskedel,
Môre is vandag se kwel.
Tele Tele twenty-one,
Meerkaaie op Verlatepan.

♦ ♦ ♦

DIE OPENBARE BIBLIOTEEK PRINS ALBERT:

Mev. M. Mouton.

In die hartjie van Prins Albert staan n klein geboutjie, die Openbare Biblioteek. As die besoeker goed oplet, sien hy miskien op een of ander dag n persoon in- of uitgaan, met n paar boeke in die hand. Te dikwels gebeur dit nie want die lesers is maar net elf. Hulle is egter trots op hulle boekery want dit bevat waardevolle boeke. Van groter waarde is die sentiment en tradisie aan hierdie eeu-oue geboutjie verbonde.

In medewerking met die streekbibliotekaris besluit die Stadsraad later om in te skakel by die Provinsiale Biblioteekdiens. n Komitee word saamgestel, planne word opgetrek en voorgelê en die stadsvaders kry alles in die haak vir die bou van n nuwe biblioteek.

Net een struikelblok in die weg - geld. Waar gaan dit vandaan kom? n Belastingbetalersvergadering word belê om toestemming tot n lening te verkry.

Maar, o, wee! die publiek weier beslis om toestemming daartoe te gee. Wat nou gedaan? Die klippie wat die burgemeester so ywerig aan die rol gesit het, het vas gerol teen die Belastingberg.

Stilte, n nuwe Raad en n nuwe burgemeester wat dadelik aan die werk spring. Daardie klip moet bo-oor, onderdeur, of langsaan verby die berg geskuif word.

Met pennies, sjielings en ponde kom die publiek nou help en met stampe en stote, teenslae en gryshare word die groot werk van stapel gestuur.

Die handelaar gee kosprys, die Afdelingsraad of n boer op die plaas se vragmotor of sleepwa moet skielik dorp toe en neem n vrag sand of klippe saam, n ander boer gee die stene, die boukontrakteur werk sonder groot profyt en die Burgemeester bestuur sy trekke, wat die terrein gelyk sleep.

So sit elkeen n handjie by en die gevolg? Daar staan hy; die klein geboutjie met sy elf intekenare het plek gemaak vir n netjiese biblioteek wat gebou is volgens voorskrifte en spesifikasies van die Provinsiale Administrasie.

Nee, nog nie heeltemal klaar nie. Die rakke en meubels moet nog ingesit word. Maar die grootste prestasie is dat dit gebou is sonder n lening of dat daar skuld aan verbonde is.

En nou sien ons uit na die dag wanneer hierdie sieraad van ons dorp offisieël geopen kan word, volledig toegerus met alles wat nodig is om die biblioteek aan sy doel te laat beantwoord.

Intussen lees kinders en volwassenes van dorp en distrik ywerig, en het die ledetal reeds aangegroei tot 449 en huisves die nuwe biblioteek reeds tussen 4,000 tot 5,000 boeke, wat aansienlik opgeskuif sal word as al die beskikbare ruimte eers volledig met rakke toegerus is.

OPE BRIEF VAN N BOEK-"SNOB":

Piet,

So nou en dan, of soos die mense daar in my kontrei sê: so dan en wan, kom n mens hulle teë: n beroemde werk wat darem op die oog af lyk asof dit n bietjie lank konsentrasie in baie tyd gaan vereis om deur te lees en alles goed te verstaan.

Ons het al almal van „Gebroeders Karamasov" van Dostojevski en van „Oorlog en Vrede" van Tolstoi gehoor en ons weet dat dit boeke van wêreld-formaat is - om nie eers te praat van die werke van Van Loon en ander geskiedskrywers en filosowe nie -, maar die mense wat die moed het om dit aan te pak en te lees? - dié word by die dag minder. Miskien ook daarom dat n mens nogal waarheid vind in die bewering dat dit nie groot werke is wat lewe nie, maar groot skrywers. Om die waarheid te sê: Shakespeare lewe vir my soveel soos enige Afrikaanse skrywer, ek weet van hom, ken hier en daar van sy werk, maar - eerlik - ek het nog nie die moed gehad om alles wat hy geskryf het deur te lees nie. Ons raak mos maar, of ons dit wil weet of nie, n bietjie aan die haastige kant. Om diesulke werke te bemeester, het jy mos darem tyd en geduld nodig, het ek altyd gedink, hulle maar aangekoop (n mens se boeke verleen darem status aan jou woonplek!) en daar het hulle bly staan - Anna Karenina in haar netjies rooi leerband langs Hamlet, waarvan ek maar n goedkoop uitgawe kon bekostig. „Gebroeders Karamasov" netjies langs Van Loon se „Story of Mankind". Dié spul hou hulleself geselskap - ek sou miskien op n Sondagmiddag een van hulle vir vier bladsye te woord staan, maar dan raak ek vaak! Inmiddels sê die mense wat daar by my kom: „Maar jy het n lieflike boekery, jong!" Daardie slag praat ek maar oor die netjiese omslae! Is ek snobisties? Ek sal dit heeltemal aanneem!

Maar die feit bly die boeke het altyd vir my n bietjie aan die „swaai" kant voorgekom. Daarom dat ek dit nooit kon deurworstel nie. Tussen hakies: het jy toe al die eksemplaar van Dr. Zhivago wat jy aangekoop het, deurgelees? Myne se stofomslag is om n lekker skop-skiët-en-verspring boek! Ek het mos nie nodig om dit te lees vir resensie nie en as daar gepraat moet word: daar het al mense daaroor geskryf en hulle insig is nogal insigewend! Waarom die stories van die stofomslag? Sien daar kom taamlike belese mense by my en, soos ek gesê het, die status ... Moenie my weer uit-skel vir snobisme nie. Dit is n seer plekkie daardie!!!

Maar gistermiddag het ek - dit was Sondagmiddag en ek wou iets goed lees - weer vir Dostojevski daar by sy buiteblaaie uit die rak uitgepluk, my kussing n rolletjie agter my kop gedraai en begin lees. Hierdie keer met die wete: jy sal tog nie baie ver vorder nie. Die eerste

paar bladsye ken ek al van vorige kennismaking - dus oorgeslaan - en sommer hier kwartpad iewers begin. Net n bladsy - toe weer vier oorgeslaan en so het dit gegaan tot so halfpad deur die boek. Dit was toe dat ek myself vang dat ek al tien bladsye na mekaar gelees het en dat die ding my begin boei. En neersit was daar toe net nie. Gaan swem? Ek wou, maar ek het geselskap gekry. Die ou se naam was Ivan. Een van die karakters in „Gebroeders Karamasov" van Dostojevski! Tee drink? Ook nie. n Goeie boek hou my altyd uit my gewoontes uit.

Nee, besluit ek, toe ek die laaste bladsy klaar het, jy weet nog nie hoe alles aan die begin was nie. En party bladsye het jy ook nie mooi verstaan nie - jy was te haastig. Toe lees ek hom van die begin af weer en omdat ek die draad van die storie geken het, kon ek toe meer let op die mooi beelding, die komposisie en al daardie goed. En sowaar hoor, dis n boek wat die moeite werd is om te lees, weer te lees en na nog n rukkie weer te lees. n Mens moet net weet hoe om so-iets te begin!

My Pa sê altyd n skaapram lyk soos n olifant as jy hom nie weet reg aan te keer nie en hy maak ook so! Maar as jy reg te werk gaan, is hy die makste onder die son!

Met „moeilike" boeke, lyk dit my is dit ook skaapramspeletjies as jy net weet hoe.

Daar mag die beswaar geopper word dat hierdie metode van lees jou daartoe bring om met die „oppervlakkige kennismaking" tevrede te wees, maar dan is dit tog nog beter om met die werk oppervlakkig kennis te maak as om net die titel te ken. En ek dwing mos al om te dink dat n boek wat regtig die moeite werd is om te lees homself laat lees en nie daarmee tevrede sal wees as jy hom net bladskud - oogskud! - en dan weer terugplaas op die boekrak nie.

Ek gesels met n sielkundige oor dié onderwerp. Toe sê hy hulle kon ons dit al lankal gesê het, maar dan sal ons dadelik sê dit moedig mense aan om net halfpad te lees en halfpadkennis is gevaarlik. Eerlik, ek dink nie dit hou baie gevaar in nie! Per slot van rekening, ek begin nou insien waarom die mense s'n bohaai oor Dostojevski maak en dis nie nou tweedehandse kennis nie - ek het dit self gelees en dis die moeite werd.

Almal sal nooit alles verstaan wat in n „goeie" boek staan nie - jy sal miskien iets daarin sien wat ek nooit gesien het nie - elke kritikus sien mos iets anders raak!

Om dus met n woordeboek sommer aan die begin n boek te bespring - aikana! Lees dit eers en verstaan wat jy kan - latere kennis vra self om te kom en dan is dit dat die woordeboek sy plek kry.

Nog vanaand is dit ek en Dr. Zhivago - in sy regte omslag!

Boekflooi.

VASVRA:

Skryf net die antwoorde op die volgende vrae op n kaartjie en pos dit so gou as moontlik aan Die Kaaplandse Bibliotekaris, Keeromstraat 48, Kaapstad. Die wenner sal in volgende maand se uitgawe aangekondig word.

1. Wie het die Nobelprys vir Letterkunde sopas ontvang en wat is die boek se naam?
2. Wie het „Lied van die Singende waters" geskryf?
3. Wie het „So praat die ou rivier" geskryf?
4. Uit watter gedig kom die volgende reëls:
„Die dag is om
en almal word weer tuis gebring.
Met Martjie saam
Stap Roelf by uitkyk van die wa..."
5. Wie is die digter?
6. Wie het „O, heilige Onrus" geskryf?
7. Wie het die Fritz-Deelman reeks geskryf?
8. Noem n versdrama van D.J. Opperman.
9. Wie het „Moeder, ik klaag u aan" beskryf?
10. Het n Suid-Afrikaner al ooit die Nobelprys vir Letterkunde ontvang?
11. Wie is die digter van Krokos?

Almal is welkom om deel te neem aan hierdie wedstryd. n Poskaartjie met die antwoorde is voldoende.

BOOK REVIEWS/BOEKBESPREKINGS

MET "KROKOS" LE MENS MET MOND AAN N VOL FONTEIN:

*) Boerneef : Krokos, Nasionale Boekhandel Bpk., Kaapstad 1958.

Toe ek nou die aand so in Boerneef se nuwe boek Krokos*) sit en lees, het my hart met n tuit na die verre kinderdae in die Rôveld verlang; ja, Rôveld toe, want al is dit iets anders as die "hardeveld van seressekaro" (Ceres se Karoo!), is dié twee darem ná familie. n Mens kan maar sê ons Rôvelders sit en kyk bo van die Rôveldsrand af op seressekaro!

Hier was immers weer die wêreld van my vroegste jeug, van herinneringe wat hier en daar al so draaddun geslyt is as n mens se klere in die snerpande windjie van die Verlate Kloof op n laat winternamiddag vir jou voel - n wêreld van plaasdinge en plaasmense, van moftroppe wat agter die kapater-voorbok begin koers kry deur die rivier, van koper-kapelle, kraakstewels, koggelstokke en koljanner, op vreemde en fassinerende wyse opgeroep deur die inkanterende klank van rympies soos dié wat net die ou ska'wagters in daardie kontrei saans voor die vuur of as dankie-sê vir n beker rooidop kon opsê.

Rympies of poësie? Wat is dit eintlik? Ek het vroeër vanjaar in n los artikeltjie op hierdie bladsy geskryf oor ou Flenterkatiera Maans en sy versies, en toe gesê dat hy en Coleridge nie net twee digters uit één skod is nie, maar dat hy selfs vir Lucebert vyftig jaar vooruit was.

Min het ek gedink dat Boerneef óók tot dié skool behoort! Maar of dié rympies - poësie? - die "ongekerkte kinders", soos N.P. van Wyk Louw spottend sê van die digter en sy soet vriendin Ydelheid is, wil ek ten seerste betwyfel. Hulle is ten minste net so eg, net so "gekerk" as al die ander interessante kinders uit dié groot gesin!

VOLSKAPE

Weereens: rympies of poësie? Ek glo nie dat dit eintlik saak maak watter antwoord n mens finaal op dié vraag wil gee nie, want al is dié verse op n vir die buitestander soms vreemde en selfs verbysterende wyse "anders" as dié wat hy gewoonlik vir poësie aansien, is hulle sekerlik nie gebreklik of onvolkskape nie:

*Bo-op die rooi krans
die gevaarlike rooi krans
sit kapel en kolel
en lang Klaas Nel
met sy el
O dee dee dee
Pieter Viljee
die ekskoeteer van Swartwater.*

Of hoe lyk dit, kom daar iets kort? „Betekenis“, „sin“, „logiese verband“? Ja, natuurlik, maar is dié element noodsaaklik? Hoort dit tot die volledige uitrusting van tien vingers en tien tone wat elke welgeskape vers nodig het om die wêreld in te gaan?

Luister na die volgende:

*Lappiedy lappida
so voor op die wa
so vroeg in die aand
van die lentemaand
in die pampierbos?
aggenecaggeja
appelliepiejoublaar
ons twee vir mekaar
so vroeg in die aand
van Septembermaand*

En nou gaan ek sommer n groot ding sê: as dit nie poësie is nie, dan weet ek bepaald nie wát dit wél is nie!

AF EN TOE MIS!

Ek wil verder ook dit sê: die paar keer dat die „logiese verstand“ as't ware pure per ongeluk of per abuis of per wat ook al in die vrolike geselskap van hierdie verse verseild raak, sulke kere is dit vir my gevoel bepaald dadelik „mis“!

Maar dis maar n paar vlekies opsetlikheid in n heerlike stuk boere-spontaneïteit, wat só aansteeklik is dat toe ek n proefneming met my sewejarige seuntjie maak en hom n paar - net n paar - van dié versies lees, sy ogies dadelik begin vonkel het en hy opsluit meer wou hoor: „Méér, pappa, méér!“ Daar was byna rusie!

n Mens dink by Krokos vanselfsprekend dadelik aan Klipwerk uit Nuwe Verse van N.P. van Wyk Louw.

En nou wil ek sommer n bietjie skinder. Toe ek nou die aand en gistermôre weer dié Krokos lees, dink ek mos aan wat die digter van Klipwerk my n keer geskryf het oor Boerneef se reaksie op Nuwe Verse. Hy hou daarvan, ja, sommer baie, „maar Klipwerk, nee, nee“ (dubbel onderstreep!). Hierop wil ek byna sê: „En kyk waar sit hy nou!“

Dié twee is ook ná familie, maar Krokos is gemoedliker, hier en daar sangeriger en dit mis die verskriklike demonie wat n paar keer in Klipwerk kop uitsteek soos in „oppas vir die kat se oog“ of „die krap se oë sit op steeltjies oor hy in die hel kan kyk“.

Tog dink n mens aan Krokos se verse „By Pramberg blêr n moflam“, met die nare keelafsnegeskiedenis van die moflammertjies, wat elke boer se hart in die droogtetyd breek; of die verskriklike, trietsrige verlatenheid van die volgende trae, slende verse:

Die suidoostewind waai droewag
 en die vaalduiwels draai en draai woelag
 by die vloere oppievlak van seressekaro
 wie huil so waar grens dit so
 stil stil stil maak stil bly stil
 draai die vrekse se uil nekom met sy hoehoehoe
 ammal se voorland is vanjaar moerland toe.

As dit nog twintig jaar gelede was, sou daar vanjaar groot aanvraag na asperine vir die kritici gewees het, maar wat wou: met Krokos, durf ek sê, lê ons met ons mond aan die vol fontein van die Afrikaanse volkspoësie!

W.E.G. Louw.
 (Die Burger)

EITEMAL : Skaduwees teen die muur.
 Van Schaik, 1958.

Iemand het eenmaal opgemerk dat ons in die ernstige Afrikaanse Letterkunde nog nie geleer het om te lag nie. Want die lag is deel van die erns en om lekker te kan lag is n ernstige saak!

Eerstens om hierdie rede dan verwelkom ons Eitemal se bundel kort verhale. In der waarheid, waaroor speel die lag nie baas nie?

Selfs die dood verloor iets van sy krag as daar n vergewende lag bykom - n versoening, n „groothartigheid". Dit was laas by Uys Krige met sy humoristiese verhaal oor Oupa wat ewe gemaklik in sy doodkis op die solder sy middagdutjie gaan geniet, dat daar by die somberheid van die dood iets gekom het wat vergelyk kan word met „Oom Prop se laaste lag", in genoemde bundel van Eitemal.

Die bundel bevat n tiental karikatuurverhale - indien daar soiets sou kon bestaan. Ek bedoel daarmee dat die beskrywing van die karakter n oordrywende element bykry, wat dit n bietjie uithaal uit die gewone karaktertekening en deur aksentuering van sekere eienskappe en kenmerke, van almal deur die bank byna karikature maak. Ek glo dat dit dan ook geen toevalligheid is nie, maar dat die skrywer dit so gewou het. Die gebeurtenisse waarin hierdie „hoekige karakters" optree word dan ook nog al hoe meer verkomies deur die karikatuuragtige.

Noudat ons daarvan praat: teen die karaktertekening in die algemeen kan niks of weinig gesê word, maar wat my opgeval het is dat daar weinig variasie bestaan in hulle uitdrukkingsvermoë (die manier waarop hulle praat) en die beskrywende gedeeltes van die skrywer. Dialoog as psigologies uitvloeisel van die karakters het ons baie min. n Mens voel deurgaans dat die skrywer hulle met sy eie uitdrukkings (en kan dit koste-

lik wees!) laat praat. Maar die doen weinig afbreuk aan die geheel van die verhale. Om die waarheid te sê, dwing ek mos al om te dink Eitemal se eie sê-goed is beter as wanneer hulle dieselfde ding sou gesê het!

In die woorde van Boerneef: die man (Eitemal) dwing mos al om my wêreld se taal te praat! En daarom dat hy miskien diep snare roer. Want waar kry jy die kostelike vergelykings anders as in die gewone taal van die gewone mens - en in die verhale van Eitemal. Ons ken dit mos al uit Jaffie se dae uit! Kyk nou net so: dit is nog so teen die voordag, maar luister hoe gesels hy oor hierdie tyd:

"Dit is die onseker môreuer, nog voor die skeiding van lig en duister. Soos grysval eendedons hang die skemering oor alles, donkerder in die laagte waarheen dit afgesak het, deurskynender oor die bulte waar die dag begin breek". En dit is somer nou net hier in die haas uit die boek gehaal waar die langs my ooplê. Daar moet nog mooier ook wees ...

Die verhale handel oor n groot verskeidenheid - van die twee ou vriende in "Die twee dorstigies" se almelewe rou dors, waaraan water niks kan doen nie, tot Oom Prop se uitvaart in die verhaal "Oom Prop se laaste lag". En waarom oom Prop se naam oom Prop is - daardie is n stukkie woordkarikaturisering wat niemand kan en moet misloop nie.

Vir die lag - die ingetoë lag saam met die ernstige - daarvoor is ons Eitemal in hierdie bundel dank verskuldig. Want in der waarheid word dit nooit n uitbundige lag nie - ek kan maar nie wegkom daarvan nie om aan hierdie verhale se atmosfeer te dink as die gerypte atmosfeer van n herfsdag op bruin Bolandse wingerdblare. n Gerypte humor, n stil, warm menslikheid en verweg in die stemming se ondertone, die weemoed in elke verhaal, temidde van die komiese.

- A.H.d.V.

MEINTJIES, Johannes *Die Soekendes.*

Die verskyning van n drama in Afrikaans is tot hede nog n gebeurtenis waarna uitgesien kan word, omdat ons nog so min daarvan het. En die werklik goeie dramas is so skaars soos die spreekwoordelike hoendertande.

Hierdie drama van Meintjies, wat die beeld probeer gee van die soekende bestaan van die kunstenaar, val egter beide in grootheid van konsep - dit het ons daarin nie -, in dramatiese behandeling, wat onont-

beerlik is vir die drama, en in beelding ver uit by selfs die gemiddelde drama in Afrikaans.

Immers is dramatiese handeling wat voortvloei uit die konflikte tussen die karakters een van die vernaamste vereistes vir die drama. Ons kans selfs so ver toegee as om te sê dat die dramatiese handeling miskien nog tekort kan skiet as daar genoegsame karakterbeelding is - dit moet immers die innerlike spanning van die drama al dadelik verhoog, al is dit nie in die uiterlike handeling so goed kenbaar nie. Hierdie drama

bevat egter dit ook nie.

As leesdrama is dit interessant, aangesien daar n atmosfeer oor die hele stuk hang, wat nie soekend is nie, maar amper stagnant, doelloos, maar ek twyfel of dit op die verhoog enige stoele in die saal sal vul.

- A.H.d.V.

WEISS, Hymne

Die Geel Kruik.
U.U.B., 1958.

Hierdie nuwe bundel verhale van Hymne Weiss, een van ons bekende skryfsters val moeilik te klassifiseer, aangesien baie van die verhale byna sketsmatig aandoen, terwyl veral in die tweede gedeelte „Mens“ daar volbloed kortverhale is, wat tref deur hul eenvoud van beelding en deur die ampter oorsensitiewe hantering van die taal.

Na my mening ontbreek dit in die eerste gedeelte aan die nodige sterk beelding en is die idee dikwels alte bewustelik op die voorgrond. As die beste uit hierdie gedeelte wou ek ongetwyfeld die titelverhaal uitsonder. Die Geel Kruik - die simbool

van die volmaakte skepping van n skepsel.

In die bundel as geheel is „Semi-privaat“ vir my die beste verhaal en ook die sterkste kortverhaal. Die beelding is suiwer en die taal van n volgehoue soberheid. Hierdie soberheid wat hier geweldig aandoen, is egter ook die spreekwoorde-like jakkals in die wingerd by sommige van die ander verhale, waar die tema minder sterk aandoen en die beelding derhalwe iets apart en n versiering word.

Hymne Weiss is op haar beste wanneer sy met haar fyn en sensitiewe styl die eenvoudiges in die koninkryk, wat nog onbewus van „die visioen van n volk se redding en die lig van geroopenheid is“, kan verbeeld. Jasper Liemberg uit die verhaal met dieselfde titel is daar om lank onthou te word en n mens vind dit jammer dat die hele bundel nie uit een groot titel „Mens“ kan bestaan nie.

Die inhoud van die boek is n beter band waardig as waarin dit verskyn het.

- A.H.d.V.

ENGLISH FICTION

BETI, Mongo

Mission to Kala.
Muller, 1958.

An amusingly-written novel set in French Central Africa. The hero is a scholar who returns to his native village after failing an exam. He

is chosen to visit an outlying tribe to retrieve the run-away wife of a member of his clan. Of especial interest because it gives, through the eyes of the scholar, the attitudes of both 'educated' and tribal Africans to what is happening to them

today. The translation from the French reads well.

- G.S.

DAVEY, Jocelyn *Naked villany.*
Chatto and Windus, 1958.

An intellectual's who-dun-it whose main characters are Oxford dons, scholarly collectors of Bach manuscripts and cultured business men. This amusing and skilful novel is in the highest rank of this type of thriller. The clues demand both intelligence and intuition.

- J.A.

SIMENON *Maigret's first case.*
Hamilton, 1958.

This detective story is in the style of Simenon's first popular publications. It shows a young Maigret who is fairly new to the Paris Police and who has to learn through his mistakes. The suspense is built up and maintained not so much by dramatic incidents as by the clever implication that exciting events are due to happen any minute, and by the graphic presentation of word pictures and interesting characterisation. The translation gains character by a certain rather 'blunt' charm. To my mind Simenon will always find many readers in any library.

- A.W.

SOLINAS, Franco *Squarcio the fisherman.*
Hutchinson, 1958.

Those who like good Italian films will enjoy the characters in this small novel, which is written with

great economy and charm. Squarcio uses dynamite for his fishing and this creates a feud with the village police who try to put a stop to it. The book is also being published in America, France, Germany, Sweden and the Argentine.

- J.A.

WATT, Howard *King's pardon.*
Redman, 1958.

The setting of this novel is France during the reign of the 'Sun King' when she was bubbling quietly prior to boiling over completely when the Revolution severed so many illustrious heads. Some of these heads are characters in the story. Marc de Tourville, a young aristocrat and friend of the poor, and his only love Adrienne de Savoie, play their parts despirately in an effort to live, love and help their country in its hours of earnest need. Financial intrigue, bloodshed and romance are vividly blended. The public will find it most enjoyable.

- S.S.

WILSON, Angus *Middle-age of Mrs. Eliot.*
Secker, 1958.

Widowed in a sheltered and happy marriage, Mrs. Eliot is forced to adjust herself to practical living, for which a rich society life has rendered her ill-equipped. Her desolation, spurts of hope, and striving to come fully alive, are the main theme of the novel. Her brother is facing sadness too, in adjusting to reality after the death of his only friend. A serious and very well-written book, less spite-

ful than this author's earlier novels and stories.

- J.A.

NON-FICTION

KOENIG, Lilli *Tales from the
Vienna Woods.* Methuen, 1958.

The author and her husband run a research station in the heart of the Vienna Woods. In this book she has written a number of light-hearted tales of many of her 'charges'; a kestrel, a badger, the bee-eaters, squirrels and roe deer. The book is extremely interesting and in most cases the illustrations are as charming as the tales themselves.

591.5 KOE

- M.v.D.

BALNEAVES, Elizabeth *Peacocks and
pipelines.* Lutterworth, 1958.

Elizabeth Balneaves is a "painter turned photographer" who goes to Pakistan with assignments to photograph technical and scientific equipment for a British firm. The trip takes her from Baluchistan to Behar in India, but most of the book is devoted to her experiences in

Pakistan, including encounters with Nomads. She has a delightful sense of humour, and gives one an insight into the customs, both social and religious, of the Pakistani. She comments occasionally on the political situation and tells us about developments in the fields of science and technology. Very well written with an easy, flowing style, and well illustrated by her own photographs. Highly recommended.

915.47 BAL

- M.G.

PEARSON, Hesketh *Johnson and
Boswell.* Heinemann, 1958.

With such a competent biographer and such an interesting subject, this book cannot be anything but enjoyable. Both Dr. Johnson and Boswell become living personalities and the work is full of revealing anecdotes and a wealth of wit. It is most pleasurable reading. The author has taken his material from many reliable sources and has woven it into an absorbing account of the lives of these two prominent personalities. A book to be thoroughly enjoyed by any intelligent reader.

920 JOH

- A.W.

ENGLISH FICTION

DE BRUNHOFF, Jean *Babar the King*.
Illus. by the author.
Methuen, 1953. (5th ed.)

Beside the above title we also have
in circulation:

Babar at Home

Babar's Friend Zephir

Babar and Father Christmas

The 'BABAR' books have been favourites with small children for quite some time. Babar is an elephant, a King Elephant, and we hear about him, his wife the Queen Celeste, their children, the little monkey called Zephir, their friends and people. The main attraction of the books lies in their colourful, amusing and endearing illustrations which are so simple yet so expressive, and once seen will hardly be forgotten by a small child.

The drawback of all these books lies in the printing of the text, for which Roman handwriting has been used. This will be found hard reading for the beginners.

Suitable for reading aloud to Kindergarten age.

- B.L.

CRAIGIE, Dorothy *The Little Balloon*. Parrish, 1958. (3rd ed.).

The little balloon who had been shut away for over 50 years is being brought out and freshly painted as he is going to be used at the village fair. He is surprised by the changes which have taken place

and he is thoroughly enjoying being outside again. When night-time comes he finds himself sailing among the clouds, but he feels lonely and is overjoyed when an airman gets hold of him and takes him home.

Artistic drawings by the author blend excellently with the text.

Picture-story book for young children. - B.L.

DEJONG, Meiner *The House of Sixty Fathers*. Illus. by M. Sendak. Lutterworth Press, 1956.

A sensitive story set in war-torn China during the Japanese invasion. A little Chinese boy, Tien Pao, finds himself separated from his father and mother who have gone ashore in search of work and food after their hazardous escape by boat. Tien Pao together with the family pig are drifting down the river, back into the enemy lines from where they had just fled. The hazards, misery and the hunger of the small child, all alone in the world, except for the pig which he clutches to himself are pathetic. He manages to stay unobserved by the enemy, he even helps an American airman to avoid being captured. His happiness about another human being near him is touching and their final arrival at the American camp - the House of Sixty Fathers - are very well described. The fathers help him to trace his own family and they are united at the very end.

A beautiful story though the theme

is sad. The illustrations fit the tale.

For ages of 11-13, perhaps even earlier for the sensitive child.

- B.L.

AFRIKAANSE VERHALE

KUHNE, W.O. *Huppel maak n plan.*
Tafelberg, 1958.

Die talle bewonderaars van Huppel sal die verskyning van die tweede Huppel-boekie verwelkom.

Met sy kenmerkende, melodieuse styl vertel die skrywer van die verdere wedervaringe van die vlei-volk en die mensekind, Huppel.

Die norske Vlei-Floors wil nie hê dat Vlak-Floors van die soet water van die diep kuil moet drink nie. Vlak-Floors en Huppel maak egter n plan om hom n les te leer. Op n slinkse wyse slaag hulle daarin om vir Vlei-Floors in die solderkamer op te sluit en op dié wyse word hulle probleem opgelos.

Netsoos sy voorganger, is die tweede Huppelboekie ryklik geïllustreer met n hele aantal treffende tekeninge in swart en wit.

RUTGERS, Van der Loeff A. *Die Wit geweld.*
Balkema, 1956.

Dit is die Afrikaanse vertaling van die Nederlandse boek: "Lawines Razen". Die Engelse vertaling het verskyn onder die titel "Avalanche". Hierdie diep-menslike verhaal van n lawine en die invloed daarvan op die lewens van n aantal mense, het al n besondere plek in menige jong kinderhart verower. Daarom word die Afrikaanse vertaling verwelkom en be-

hoort dit netso gewild te wees.

VAKLITERATUUR

MALHERBE, Marie *Wonder bly.*
Universiteit uitgewers, 1955.

Legendes het ontstaan in die tyd toe daar nie baie boeke was nie. Die verhale het uit die volk ontstaan en is van geslag tot geslag oorgedra. n Legende is egter nie net n verhaal nie, maar bevat gewoonlik n groot lewenswaarheid. Geen wonder dan dat die legendeliteratuur n bekoring van sy eie het nie.

Marie Malherbe het met "Wonder bly" n leemte in ons Afrikaanse kindreliteratuur gevul. Die ses-en-twintig legendes wat in die boek opgeneem is, handel oor die lewe van Christus, die moeder Maria en die apostels. Dit is dus eintlik Kersverhaaltjies, maar die bekoring daarvan is nie tot die Kerstyd beperk nie.

Die skryfster het n fyn aanvoeling en eerbiedige liefde vir haar onderwerp en daarom behoort die boek algemene byval te vind.

Die legendes is kort en is gevolglik baie geskik om aan klein kinders voorgelees te word, terwyl 10-12 jariges dit self kan lees.

Die boek is ryklik geïllustreer met tekeninge in swart en wit.

J 232.99 MAL

VON WILLIEGH, G.R. *Dierestories.*
Van Schaik, 1958.

Met hul sterk verbeeldingskrag het die Hottentotte eienaardige verklarings gevind vir die verskillende geaardhede en gewoontes van diere, as-

ook vir die fisiese verskille wat tussen diere, voëls en insekte bestaan.

In „Dierestories“ het die skrywer n twintigtal van die vertellings uit die mond van Hottentotte opgeteken.

In die verhale is antwoorde op feitlik alle moontlike vrae oor die diere-wêreld opgesluit. Die leser leer byvoorbeeld waarom party insekte in die grond woon, waarom Jakkals sy stert sleep, waarom party voëls kaal koppe het en waarom Uil

muise vang. Die bekende slimstreke van Jakkals en Tintinkie word ook nie uitgesluit nie.

Die boek is ryklik geïllustreer met groot, duidelike tekeninge in swart en wit.

Kinders van 10 jaar en ouer, asook volwassenes wat geboei word deur die verbeeldingskrag van die jeug sal menige genotvolle uur met hierdie boekie deurbring.

J 398.21 VON

NEWS

From the Regions

MALMESBURY:

Miss Malan, regional librarian for the Malmesbury Region, very kindly took me out on tour yesterday, when she visited her libraries in Malmesbury, Hopefield and Langebaanweg.

It was a boiling hot day and the countryside looked fine. Our first stop was Malmesbury, where the library is in a building which was formerly a bank. As it has a high ceiling, it struck me as pleasantly cool inside.

I understand the municipality is going to erect a new library building in the not so distant future, which will then house the books they are getting through the Provincial Library Service. Then they will have a proper children's room, and not just a set of shelves for children's books along one wall.

Our next stop was at Hopefield, which is a much smaller place altogether, and where the library is also housed inadequately. Here, however, I was introduced to the Town Clerk, Mr. Baard, and he has all the plans ready for an extension to the present building which should then be very nice indeed.

One must lunch in between going from place to place, so Miss Malan took me and Miss Morris to a little corner cafe, where she had promised me some lovely meat pies. Nothing doing though, unfortunately. The owner had sold the place, the new

proprietors had just taken over that very day and all we could have were scrambled eggs on toast. Served on saucers! as the proper plates had not been unpacked. It tasted very nice however, and we also had a big glass of icecold milk.

Now, before I go on describing the trip I must tell you that we had a model village in the back of our station wagon, and now and again when going over a bump in the road, Miss Morris would lean over, terrified, in case it might come to grief. Nothing serious happened to it however, except that we found one of the trees uprooted, lying across the river and forming a second bridge, so to speak. We had taken this display of an Alpine village along with us, as I had been asked to give the children at Langebaanweg a story hour, and I thought it nice for them to see how people in other parts of the world live. All my stories had some connection with this background.

Arriving at Langebaanweg, I thought they had engaged a traffic inspector, to keep the crowds of children who were waiting for the book mobile in order, but I was corrected and learnt that he was actually the librarian. Well, there was such a crowd of children waiting for us, it really warmed my heart, if further warmth had been possible in that heat! There were children

waiting along the drive outside the entrance, along the walls - they seemed to be everywhere. When it came to unpacking, they wanted to help, and when Miss Morris got hold of the display, they just crowded around her so that she could hardly move. There was no question of doing the exchange of books first, as we had planned beforehand, the children just streamed in with us and stayed. I must say, they behaved very well indeed. I soon took over and tried to arrange them comfortably in the small children's section, which was really not possible - so we had to have about half of them sitting in the adult department, but having all of them facing me. I simply loved every minute of this short story hour, watching the children's shining eyes following the trend of the two stories I told them. The time just seemed to fly. As it was, the rest of the second story had to be told hurriedly, as I was handed a slip of paper with the words "the children have to attend sports at 4 p.m.", on it and it was then five past four, but they stayed to hear the end. A few children were left, about 8 or 10, and to them I told the one picture book's story I had taken out with me. It looked as if the children all enjoyed listening, they were as quiet and as good as anybody could wish for, and thanked me when they passed me on their way out. Afterwards I asked Mrs. Uys whether the children always behaved so well, and she laughed and said, "You should have seen them before you came; they were all over the place, they even climbed the roof in order to see whether

the van was coming."

They now have the model village in their library, I hope they look at it now and again. Anyhow, while we were there, they would not get away from it, and were thrilled to hear they could keep it in their library.

I myself felt enriched. Work with children directly is far more thrilling than sitting in the office and working for them, and I envy all you librarians who are in libraries for the privilege of having the children around you, helping them to find the books they need, or would enjoy reading, and guiding them to the treasure trove of literature all ready and waiting for them to be taken.

B. Lyndhurst.

STELLENBOSCH:

The *Molteno* Library is quite easily one of the most pleasant and best-equipped non-European Depots in the Stellenbosch Region. The coloured community are to be congratulated on their very fine efforts to make the library what it is today. This library was opened on the 18th of December.

The Community had as their energetic supporter, Eerwaarde D.J. Warnich and his wife who were behind them all the way. Eerwaarde Warnich approached the Service first of all offering to house the Library in a room in his house. Then at a meeting on the 8th of August at which all the representatives of the various churches were present, it was decided to build a library on a piece of ground that the Eerwaarde would give for the purpose. The people themselves built that library

in their spare time, while the building material was supplied by generous well wishers, Mr. Molteno himself being the most generous and one of the strongest supporters of the library. In no time at all and with the aid of street collections and generous donations the little library was built, furnished and painted.

It was now over to the Region. The staff worked hard preparing the books, 5,000 of them, and finally the library was filled with this collection.

Grabouw provided one of the hottest and most sunny days for the occasion, but Mrs. Warnich turned up trumps and her cooldrinks were as an oasis.

Miss Steele, the Regional Librarian had already met the committee and the hon. Librarian, Mrs. Cipidu, and explained their duties to them.

The opening ceremony was quite an occasion, starting off with a film show in the church hall which was

very well attended. At this film show the Director, Mr. Friis gave a talk after the Chairwoman welcomed us all. In this talk Mr. Friis stressed the importance of the library service in a community and he also sketched briefly the history of the Molteno Library.

After the film show everybody went to the Library and this time it was a very surprising but welcoming fine dizzle. Mr. Molteno the "fairy godfather" of the Library made the opening speech, waved his magic wand (the key) and unlocked the door. Mrs. Knock-Shaw switched on the light which was provided from the mains from Eerwaarde Warnich's house. The little gem of culture was there for everybody to see and examine.

It seems as though it will prove to be very popular, because close on 180 people have already joined and they are still registering.

We wish them a very good luck.

Sonia Smith.

If you have the talent
it can be developed through
hard labour; if you have
it not, the hard labour
is good enough.

(J. Ruskin)

VAN ALLES EN NOG WAT:

SCHOOLS/SKOLE

Mevrou Jenks van die Openbare Biblioteek op Pomfret het in plaas van die gewone storie-uur die kinders gevra om n opstel te skrywe oor die biblioteek. Ons plaas die beste een hier onder. Uit die mond van die suigeling, glo ons, kom die waarheid! Hou so aan! En baie geluk, Stella!

OUR LIBRARY

Our Library at Pomfret is a very small room without a ceiling, which makes it very hot and stuffy especially for our Librarian who has to sit and suffer tortues.

We have all our book shelves full of very interesting books for ladies and gentlemen and children.

I suggest that we should get a bigger building, with a big window with mosquito and fly proofing to the window and a ceiling in too. To add to the comfort of the librarian we should have the walls painted in a pleasant colour scheme and do not forget a nice big fan to keep everybodys tempers cool.

Stella Lewis Craig.
(11 years).

HOMEWORK IN LIBRARIES

"By making special provision for children to do their homework in a new branch library, Wandsworth Metropolitan Borough Council has given official recognition to what many regard as a growing social need.

In recent years it has become fairly commonplace to see schoolchildren doing their evening's homework in the quiet serenity of a public reference library and the reason is not hard to find. In modern housing development there is a tendency towards one through room instead of several in houses and flats and this, with the added distraction of television, has made it increasingly difficult for children to do their homework in peace - at home.

At its new Southfield branch, therefore, Wandsworth has added a special reference section to the children's department and this is kept open longer than the normal hours. The library is close to new housing development and several large blocks on flats and the 'Homework room' has proved highly popular.

The council has also decided that wherever possible, when libraries

are planned or buildings converted, space should be set aside for children to do their homework. In his annual report, Mr. E.V. Corbett, Wandsworth borough librarian, suggests that architects might include provision in all new library buildings.

One may be reluctant to believe that there are many parents so indifferent to their children's education that they do not trouble to make some domestic adjustments as may be necessary to create a suitable atmosphere for study; the fact remains that more and more children are using reference libraries for this purpose making it correspondingly difficult in some places for older readers to find a vacant seat".

Quoted in Municipal Reference Library Bulletin - Johannesburg Public Library.

POST BOX/POSBUS

WONDERFUL

From Dorothy Pearce, Box 218, Knysna.

There was opposition when it was first suggested that our village should join the Cape Provincial Library Service. Now our "new" library is established most people agree it has made a big difference. The biggest change of all, and the most pleasing, is to see the children flocking along for books.

On Saturday mornings they are there soon after nine for ten o'clock opening. There are real tinies among them. They can reach the shelves themselves, sit at miniature desks and inspect their choice. They have soon fallen into the routine, waiting quietly for their turn to hand in their books.

There has been a marked increase too in the numbers of teenagers one meets there. They behave with utmost decorum: it is a pleasure to see them going carefully through the shelves, fiction and non-fiction.

Practically everyone agrees now it's a wonderful thing for the village. It's hard to discover now anyone who opposed the idea!

(Cape Times, 8th November, 1958).

PLUIMPIE VIR STEYNSBURG

Gedurende my verblyf van 2 weke op Steynsburg het ek u Biblioteek gereeld besoek en elke keer het ek onder die indruk gekom dat op Steyns-

burg veel gedoen word om aan die lesende publiek aldaar goeie diens te lewer.

Ek persoonlik was vriendelik gehelp en kon deel aan die lees van boeke, tydskrifte en koerante.

Ek vertrou dat die goeie diens aan die lesers volgehou sal word.

Met vriendelike groete,

(Geteken) H.P. Malan.

Sasolburg.

♦ ♦ ♦

COULD TRY FOR LIBRARIAN:

From "Indignant Librarian"

I should like to raise one point in connection with Basil Warner's excellent play "Try for White". Lisa Solomon, the young Coloured girl, makes quite a point of the fact that, although all her life she had wanted to be a librarian, because she was Coloured this was not possible, and so she eventually found a job in a second-hand bookshop.

Mr. Warner is incorrect in stating that, because of her colour, she could not become a librarian. She would be far less likely to get a job in a second-hand bookshop than in a library.

Librarianship is one of the few professions open to the non-European. Both the City Libraries and the Cape Provincial Library Service employ many non-Europeans, and encourage them to get library qualifications by part-time study at the University.

This is a small point, but might give a wrong impression if the play were produced overseas.

Cape Times 2/3/59.

KAAPSE PROVINSIALE BIBLIOTEEKDIENS

CAPE PROVINCIAL LIBRARY SERVICE

Aanwinstlys : Februarie 1959

Accession List : February 1959

NOTE : Our change-over to the new 16th edition of the Dewey Decimal Classification System has caused a delay in the processing of non-fiction this month.

LETTERKUNDE/LITERATURE

839.31364 Kossmann, Alfred	Bekering.	Querido, 1957.
839.31364 Leiker, Sjoerd	Smalle bruggen naar de vrijheid; novellen.	Leopolda, 1958.
839.31364 Vestdijk, S.	Glinsterende pantser.	Beirge Bij, 1957.

REIS/TRAVEL

914.21 Atkinson, Alex	Big city, or, the New May- hew; jt.au. Ronald Searle	Perpetua, 1958.
-----------------------	---	-----------------

ENGLISH FICTION

Allingham, Margery	Hide my eyes.	Chatto & W., 1958.
Andrews, Elizabeth	It's better to be in love.	Collins, 1958.
Arnold, Christopher	Wedded life.	Secker & W., 1957.
Austen, Jane	Mansfield Park.	Chatto & W., 1957.
Austen, Jane	Sense and sensibility.	Chatto & W., 1956.
Ballinger, Bill S.	Longest second; a suspense novel.	Reinhardt, 1958.
Bassing, Eileen	Home before dark.	Longmans, 1957.
Bean, Amelia	Vengeance trail.	Hamilton, 1958.
Bellairs, George	Corpse at the carnival.	John Gifford, 1958.
Bennett, Arnold	Riceyman steps, and, Elsie and the child.	Collins, 1956.

II.

ENGLISH FICTION

Beti, Mongo	Mission to Kala; tr. from the French by Peter Green.	Muller, 1958.
Black, Hermina	Girl from van Leydens.	Hodder & S., 1958.
Bridge, Ann	Portuguese escape.	Chatto & W., 1958.
Brown, Fredric	Project Jupiter.	Boardman, 1954.
Brown, James A.	Anthill.	Hale, 1958.
Capote, Truman	Breakfast at Tiffany's.	H. Hamilton, 1958.
Carrier, Warren	Bay of the damned.	Cassell, 1958.
Cary, Joyce	Except the Lord.	Joseph, 1953.
Cary, Joyce	Horse's mouth.	Joseph, 1958.
Cary, Joyce	House of children.	Joseph, 1955.
Cary, Joyce	Prisoner of grace.	Joseph, 1954.
Charteris, Hugo	Picnic at Porokorro.	Collins, 1958.
Christie, Agatha	Man in the brown suit.	Bodley Head, 1958.
Colette, Sidonie G.	Stories of Colette; tr. by A. White.	Secker & W., 1958.
Cozzens, James G.	Cure of flesh.	Longmans, 1958.
Croft-Cooke, Rupert	Barbary night.	Eyre & S., 1958.
Curtiss, Ursula	Stairway.	Eyre & S., 1958.
Davey, Jocelyn, <i>pseud.</i>	Naked villany.	Chatto, 1958.
Davis, Dorothy S.	Gentleman called.	Secker & W., 1958.
De la Roche, Mazo	Mary Wakefield.	Macmillan, 1955.
De la Roche, Mazo	Master of Jalna.	Macmillan, 1954.
Deane, Sonia	Romantic memory.	Hurst & B., 1958.
Dormann, Hans	Soldiers and no general; tr. by R. Coben and A. Earney.	Angus & R., 1958.
Du Maurier, Daphne	Frenchman's creek.	Gollancz
Eliot, George, <i>pseud.</i>	Silas Marner.	Chatto & W., 1954.
Ferber, Richard	Outcast.	Ward Lock, 1958.
Field, Peter, <i>pseud.</i>	Powder valley manhunt	Muller, 1958.
Flynn, Thomas T.	Wrong man at Soledad.	Ward Lock, 1958.
Gaddis, Peggy	Nurse Linette's loyalty.	Foulsham, 1958.
Gallico, Paul	Love of seven dolls.	Joseph, 1958.
Gaskin, Catherine	Sarah Dane.	Collins, 1956.
Gaskin, Moira	Village whispered.	Collins, 1959.
Graeme, Roderic, <i>pseud.</i>	Double for Blackshirt.	John Long, 1958.
Halleran, Eugene E.	Hostile hills.	Hammond, 1959.
Hilliard, Nerina	Time is short.	Mills & B., 1958.
Holmes, Llewellyn P.	Last sundown.	Hale, 1958.
Horne, Geoffrey	Land of no escape.	Hutchinson, 1958.

III.

ENGLISH FICTION

Howe, Doris	Shores of love.	Ward Lock, 1958.
Humphreys, Emyr	Toy epic.	Eyre & S., 1959.
Ikor, Roger	Sons of Avrom; tr. by
Leonard Friedman and M.
Singer.	Cape, 1958.
Jimenez, Juan R.	Platero and I; tr. by
Eloise Roach; illus.
Jo A. Downs.	Nelson, 1958.
Johnson, Pamela H.	Unspeakable Skipton.	Macmillan, 1959.
Johnston, Hamilton	Phantom limb.	Gollancz, 1958.
Koch, Christopher	Boys in the Island.	H. Hamilton, 1958.
Lederer, Joe	Late spring; tr. from the
German by David Hardie.	Cape, 1958.
Lessing, Doris	Martha Quest.	Joseph, 1952.
Little, Lawrence	Dear boys.	H. Hamilton, 1958.
Lorac, E.C.R., <i>pseud.</i>	Murder on a monument.	Crime Club, 1958.
Mackinlay, Leila S.	Secret in her life.	Ward Lock, 1958.
Macdonald, William C.	Comanche scalp; a Gregory
Quist story.	Hodder & S.,
1958.
Malcolm, Margaret	Fortune goes begging.	Mills & B., 1958.
Mann, Thomas	Death in Venice; tr. from
the German by H.T. Lowe-
Porter.	Penguin, 1957.
Maybury, Anne	Stars cannot tell.	Collins, 1958.
McCullers, Carson	Ballad of the sad cafe.	Cresset, 1958.
McCullers, Carson	Member of the wedding.	Cresset, 1958.
Neill, Robert	Song of sunrise.	Hutchinson, 1958.
Nelson, Valerie K.	Young nurse Payne.	Mills & B., 1959.
Patchett, Mary E.	Saffron woman.	Heinemann, 1958.
Plaidy, Jean, <i>pseud.</i>	Light on Lucrezia.	Hall, 1958.
Press, Sylvia	Care of devils.	Constable, 1958.
Queffelec, Henri	Kingdom under the sea; tr.
from the French by L.
Ortzen.	A. Barker, 1959.
Radford, Edwin	Six men; jt. au. Mona A.
Radford.	Hale, 1958.
Rand, Ayn	Fountainhead.	Cassell, 1958.
Ritchie, Claire	Sunflower's look.	Hale, 1958.
Richardson, Gladwell	Rondo's man.	Mills & B., 1958.
Royce, Kenneth	Soft-footed moor.	Barker, 1959.
Sabatini, Rafael	Scaramouche.	Hutchinson, 1958.
Seale, Sara	Reluctant orphan.	Mills & B., 1958.
Seale, Sara	Lucy Lamb.	Mills & B., 1959.
Sharpe, Nan	Runaway Jill.	Mills & B., 1959.
Simenon, Georges	Maigret's first case; tr.
from French by Robert
Brain.	Hamilton, 1958.

IV.

ENGLISH FICTION

Shute, Nevil, <i>pseud.</i>	Landfall; a channel story.	Heinemann, 1958.
Shute, Nevil, <i>pseud.</i>	Most secret.	Heinemann, 1956.
Sillitoe, Allan	Saturday night and Sunday morning.	W.H. Allen, 1958.
Slaughter, Frank G.	East side general.	Jarrolds, 1957.
Slaughter, Frank G.	Galileans.	Jarrolds, 1956.
Smith, Clare B.	Only make believe.	Hurst & B., 1958.
Solnas, Franco	Squarcio, the fisherman; tr. from Italian by Frances Frenaye.	Hutchinson, 1958.
Steinbeck, John	Pastures of heaven.	Benn, 1955.
Steward, Alexander	Single soul.	Werner Laurie, 1956.
Strong, Leonard A.G.	Light above the lake.	Methuen, 1958.
Stuart, Ilian	Man in the Rolls Royce.	Heinemann, 1958.
Symons, Julian	Gigantic shadow.	Collins, 1958.
Tennant, Kylie	Honey flow.	Macmillan, 1956.
Trench, Caroline	Nurse to the island.	Mills & B., 1958.
Trollope, Anthony	Claverings.	O.U.P., 1957.
Turner, William O.	War country.	Ward Lock, 1958.
Walpole, Hugh	Cathedral.	Macmillan, 1949.
Walpole, Hugh	Fortress.	Macmillan, 1952.
Ward, Edmund	Gravy train.	MacGibbon & K., 1958.
Watt, Howard R.	King's pardon.	Redman, 1958.
Wilder, Robert	Mr. G. strings along.	Putnam, 1944.
Williams, Eric	Dragoman pass; an ad- venture in the Balkans.	Collins, 1959.
Wilson, Angus	Middle age of Mrs. Eliot.	Secker, 1958.
Winchester, Kay	Love from Linda.	Ward Lock, 1958.
Young, Francis B.	Sea horses.	Heinemann, 1954.

AFRIKAANSE VERHALENDE LEKTUUR

Botha, Jeanne	Blare in die wind.	Dagbreek, 1958.
Du Toit, Stefanus J.	Koningin van S'keba. 8ste uitgawe.	N.P., 1926.
Eitemal, <i>skuiln.</i>	Skaduwees teen die muur.	V.S., 1958.
Nel, Herman F.B.	Man met die verdorde hand.	Van der Walt, 1958.
Radlof, Gerrie, <i>skuiln.</i>	Aasvoëls van die see. <i>Oloff die seerower, nr.10</i>	Tafelberg, 1958.
Smit, Hettie	Sy kom met die sekelmaan. 7de druk.	N.B., 1958.
Smuts, Margie	Skaduwees van gister.	Keurbiblioteek, 1958.

AFRIKAANSE VERHALENDE LEKTUUR

Spence, Ela	Vreemde gas.	Keurbiblioteek, 1958.
Tomlinson, Gordon	Deur die Smeltkroes. 2de uitgawe.	N.B., 1958.
Vermeulen, Elizabeth	Reënboog in die skemering.	V.P., 1958.

JEUG-VAKLITERATUUR/JUVENILE NON-FICTION

J 221.95	Worm, Piet	Stories from the Old Testament. Book 1. Adam to Joseph.	Collins, 1958.
J 222.1195	De la Mare, Walter	Story of Joseph; Illus. by Edward Ardizzone.	Faber, 1958.
J 232.99	Malherbe, Marie	Wonder bly; geillustreer deur Joy Collier.	Universiteits-Uitg., 1955.
J 338	Alnwick, Herbert	Our food and our clothes. Rev. ed.	Harrap, 1958.
J 398.20968	NATURELLESPROKIES.	Storietyd-reeks.	A.P.B., 1954.
J 398.20968	Nienaber, Petrus J.	Legendes van ons eie land.	A.P.B., 1952.
J 398.21	Arabian Nights	Fairy tales from the Arabian Nights; ed. E. Dixon.	Dent, 1956.
J 523	Long, A.W.	Sterrekunde vir skole; geillus. met diagr. en fotos.	N.P., 1941.
J 574.92074	Boulenger, Edward G.	Keep an aquarium; ed. by A. Leutscher; illus. with photos.	Ward Lock, 1956.
J 591	Suschitzky, Wolfgang	Wild animals. Text and photos by the author.	Simon & S., 1958.
J 591.5	Burton, Maurice	When dumb animals talk; illus. by J. Burton.	Hutchinson, 1955.
J 591.5	Kestell, Gertrude A.	Klein volkies in ons diere- en insekte-wêreld.	A.P.B., 1952.
J 595.796	Bartlett, Ruth	Insect engineers; story of the ants of the world.	Hutchinson, 1958.
J 610.73	Calder, Jean M.	Story of nursing; illus. by R. Spencer.	Methuen, 1958.
J 623.8892	Divine, David, pseud.	Six great sailors.	Hamilton, 1958.
J 636.596	Malan, A.F.	Pronkduiwe.	A.P.B., 1951.
J 745.5	KOM ons bou dit self.		A.P.B., 1952.
J 745.51	Warring, Ronald	Modelling with Balsa; illus. with diagrams.	Paul, 1958.

VI.

JEUG-VAKLITERATUUR/JUVENILE-NON FICTION

J 796.5292	Clark, Ronald W.	Six great mountaineers.	H. Hamilton, 1956.
J 821.912	De la Mare, Walter	Peacock pie, a book of rhymes; illus. Edward Ardizzone.	Faber, 1955.
J 821.92	De Sélincourt, Aubrey	Six great poets.	H. Hamilton, 1956.
J 823	Allen, Walter	Six great novelists.	H. Hamilton, 1957.
J 912	Deverson, H.J.	Map that came to life; illus. by Ronald Lampitt.	O.U.P., 1958.
J 915	ANDER	helfte van die aardbol.	A.P.B., 1953.
J 916.6	Niven, Cecil R.	West Africa.	Black, 1958.
J 920 A/Z	BEROEMDE persone	uit musiek en letterkunde.	A.P.B., 1953.
J 920 A/Z	Crowther, James G.	Six great inventors.	H. Hamilton, 1957.
J 920 A/Z	De Sélincourt, Aubrey	Six great Englishmen.	H. Hamilton, 1957.
J 920 DAR	Cheesman, Evelyn	Charles Darwin and his problems; illus. by G. Whittam.	Bell, 1953.
J 920 NAP	Corley, Anthony	True book about Napoleon.	Muller, 1958.
J 920 SHA	Van Coller, P.P.R.	Swart Atilla; verhale van Shaka.	

AFRIKAANSE JEUGVERHALE

E	Akkerhuys, Marie, skuiln.	Dierekaskenades.	A.P.B., 1953.
E	Akkerhuys, Marie, skuiln.	Avonture van Klein Tonie.	A.P.B., 1952.
E	Badenhorst, C.S.	Streep die stout hond.	A.P.B., 1954.
E	Baumbach, Ruth	Spook met die skeermes.	A.P.B., 1951.
E	Baumbach, Ruth	Ysterdoodkis.	1952.
E	Bosman, Johanna M.	Gediggies vir die jongspan.	1952.
E	Botha, Petrus W.	Speelmannetjie.	A.P.B., 1952.
E	De Clercq, E.S.	Bou mes.	A.P.B., 1954.
J	GEHEIM van berg-en-see.		A.P.B., 1954.
J	GEHEIM van die verlore posstukke.		A.P.B., 1952.
E	Griesel, Theulina B.S.	Glimlaggies.	A.P.B., 1950.
J	Grosskopf, Ernst B.	Patrys-hulle. 29ste druk.	V.S., 1958.
E	Grove, Hester H.	Verlore skoentjies.	A.P.B., 1948.
E.	Hauptfleisch, Eugenie	Vier snaakse mannetjies.	A.P.B., 1950.
J	Hope, Anthony, skuiln.	Gevangene van Zenda; vert. deur Jacques van Zijl.	V.S., 1956.
J	Jacobs, Maria E.	Viermanskap; n hoërskool-verhaal.	N.G.K. Uitgewer, 19--.
J	JAGAVONTURE.		A.P.B., 1953.

VII.

AFRIKAANSE JEUGVERHALE

E	Latsky, Lulu	Skaam jou, Pietjie.	A.P.B., 1951.
J	LEGENDES van die Mooirivier.		A.P.B., 1953.
E	Malan, Rina	Stroopdief en ander gediggies.	A.P.B., 1952.
J	MAPPYNA en die goue fluit.		1952.
E	MIEK en my wa.		A.P.B., 1953.
E	MIEK en snor.		A.P.B., 1953.
F	Naude, Adèle	Ondeund se grys mussie.	A.P.B., 1947.
E	Nelly, skuiln.	Kaperjolle van Rits.	A.P.B., 1947.
E	Nelly, skuiln.	Pietie en Rits in Dwerderland.	A.P.B., 1948.
Rits Dwergr.
E	Nelly, skuiln.	Skemersprokies.	A.P.B., 1954.
E	Nelly, skuiln.	Vlokkie-mense.	A.P.B., 1947.
E	Postma, Minnie	Likkwaantjie en Pikkewyntjie.	A.P.B., 1950.
E	Postma, Magdalena J.	Weglopertjies. Sonstraal-
boekie reeks, nr. 54.	A.P.B., 1950.
J	PUT met die goue water.		A.P.B., 1952.
J	Rugert van der Loeff, Anna	Wit geweld; vert. deur van
der Merwe-Hueting. Geillus.
deur A. Evers.	Balkema, 1956.
E	Saunders, Elizabeth	Elfie die kaboutermeidjie.	A.P.B., 1952.
E	Saunders, Elizabeth	Ou Vader Brompot.	A.P.B., 1952.
F	Smith, Jurgen	Rosvolk gaan see toe.	A.P.B., 1950.
E	Smith, Jurgen H.	Amakeia.	A.P.B., 1951.
J	SNELROOT van Maklepos.		A.P.B., 1953.
J	SONSTRAALPRINSES.		A.P.B., 1952.
E	Strydom, Alta	Wysneus die hasie.	A.P.B., 1950.
J	Swanepoel, Elise J.	Land anderkant die berge.	A.P.B., 1953.
E	Traas, Margarethe I.	Drie-en-dertig kort gediggies.	A.P.B., 1952.
E	Van der Spuy, Eileen	Fransie en ander storiëtjies.	A.P.B., 1951.

ENGLISH JUVENILE FICTION

J. Arthur, Ruth M.	Daisy cow; and other stories of the Channel Islands.	Harrap, 1958.
E. Austin, Margot	Gabriel Churchkitten; illus. by the author.	World's Work, 1958.
E. Austin, Margot	Peter Churchmouse; illus. by the author.	World's Work, 1958.
J. Bagnold, Enid	Alice and Thomas and Jane; illus. by author and L. Jones.	Heinemann, 1952.
J. Posco, Henri	Fox in the island; tr. G. Hopkins. Illus. by Lynton Lamb.	O.U.P., 1958.
J. Boylston, Helen D.	Carol comes to Broadway.	Hodder, 1955.
E. Cradock, Mrs. Henry C.	Josephine goes travelling; illus. by H.C. Appleton.	Blackie, 1953.

VIII.

ENGLISH JUVENILE FICTION

- E Cradock, Mrs. Henry C. Josephine, John and the puppy; Blackie, 1953.
illus. by H.C. Appleton.
- E Cradock, Mrs. Henry C. Josephine keeps house; Illus. Blackie, 1953.
by Honor C. Appleton.
- E Cradock, Mrs. Henry C. Josephine keeps school; illus. Blackie, 1953.
by Honor C. Appleton.
- E Cradock, Mrs. Henry C. Josephine's pantomime; illus. Blackie, 1953.
by Honor C. Appleton.
- E Cradock, Mrs. Henry C. Josephine's Christmas party; Blackie, 1953.
illus. by H.C. Appleton.
- E Craigie, Dorothy Little ballon; illus. by the Parrish, 1958.
author.
- J Dawlish, Peter Dauntless and the Mary Baines; O.U.P., 1952.
illus. Patrick A. Jobson.
- E De Brunhoff, Laurent Babar and that rascal Arthur; Methuen, 195-
illus. by author.
- E De Brunhoff, Jean Babar the king. 5th ed.; Methuen, 1953.
illus. by the author.
- E De Brunhoff, Jean Babar's travels. 6th ed.; Methuen, 1953.
illus. by the author.
- J De Jong, Meindert House of sixty fathers; Lutterworth, 1958.
illus. by Maurice Sendak.
- E Denk, Petr, ed. Ring o' roses; tr. by I. Glas- Dakers, 1958.
ser; illus. by Adolf Zabransky.
- E Dines, Glen Useful dragon of Sam Ling Constable, 1958.
Toy; illus. by the author.
- J Doyle, Sir Arthur C. Avonture van Sherlock Holmes; V.S., 1953.
vert. deur J. van Zijl.
- J Doyle, Sir Arthur C. Sherlock Holmes op die spoor; V.S., 1953.
vert. deur J. van Zijl.
- J Dumas, Alexandre Swart tulp. 2de druk; vert. V.S., 1958.
C.L. Leipoldt.
- J Edwards, Monica Operation Seabird; illus. by Children's Book
Geoffrey Whittam. Club, 1958.
- J Farjeon, Eleanor Jim at the corner; illus. by O.U.P., 1958.
Edward Ardizzone.
- E Gag, Wanda Gone is gone; illus. by the Faber, 1958.
author.
- E Gramatky, Hardie Loopy; illus. by the author. Dent, 1947.
- E Grimm, Jakob L.K. Wolf and the seven little O.U.P., 1958.
kids; illus. by Felix Hoffmann.
- E Harris, Elsie M. John and Jennifer go travel- Nelson, 1958.
ling. Photos by G. Denes.
- E Heward, Constance Ameliaranne and the green Harrap, 1958.
umbrella; illus. S.B. Pearse.
- E Heyward, Du Bose Country Bunny and the little Collins, 1956.
gold shoes; illus. Flack.
- J Hogg, Garry In the nick of time. Phoenix, 1958.
- J Jansson, Tove Moominland Midwinter; tr. Benn, 1958.
T. Warburton. Illus. by
author.

IX.

ENGLISH JUVENILE FICTION

E Johnson, Crockett	Time for spring.	Heinemann, 1957.
J Keith, Harold	Rifles for Watie.	Crowell, 1957.
J Milne, Alan A.	World of Pooh; illus. by Ernest H. Shepard.	Methuen, 1958.
E Moore, Nancy	Unhappy hippopotamus; illus. by Edward Leight.	Collins, 1958.
J Pullein-Thompson, Diana	Boy and the donkey; illus. by Shirley Hughes.	Collins, 1958.
E Rey, Hans A.	Zozo gets a medal; illus. by the author.	Chatto, 1958.
E Ross, Diana	Little red engine goes home; illus. by Leslie Wood.	Faber, 1958.
J Rutley, Cecil B.	Wild life in the bush and jungle; illus. S. Tresilian	Macmillan, 1954.
J Severn, David, <i>pseud.</i>	Future took us; illus. by Jillian Richards.	Lane, 1957.
J Sisson, Rosemary A.	Impractical chimney-sweep; illus. by Fritz Wegner.	Macmillan, 1957.
J Treece, Henry	Children's crusade; illus. by Christine Price.	Bodley Head, 1958.
J Tring, A. Stephen, <i>pseud.</i>	Pictures for sale; illus. by	H. Hamilton, 1958.

NEDERLANDSE JEUGVERHALE/DUTCH JUVENILE FICTION

J 839.31364 Collodi, Carlo, <i>skuiln.</i>	Avonturen van Pinokkio; geillus. Rie Cramer. 4de druk.	G.B. van Goor, 1952.
J 839.31364 Penning, L.	Held van Spioenkop. 11de druk.	La Riviere & Voorhoeve, 1958.
J 839.31364 Penning, L.	Overwinnaar van Nooitgedacht. 8ste druk.	La Riviere & Voorhoeve, 1955.
J 839.31364 Penning, L.	Ruiters van Zuid-Afrika. 8ste druk.	La Riviere & Voorhoeve, 1958.
J 839.31364 Penning, L.	Scherpschutters van Zuid-Afrika. 8ste druk.	La Riviere & Voorhoeve, 1958.
J 839.31364 Penning, L.	Verkenner van Christiaan de Wet. 9de druk.	La Riviere & Voorhoeve, 1954.

PRINTED AND DISTRIBUTED BY
THE CAPE PROVINCIAL LIBRARY SERVICE,
49, KEEROM STREET, CAPE TOWN.
GEBRUK EN VERSPREI DEUR
DIE KAAPSE PROVINSIALE BIBLIOTEEKDIENS,
KEEROMSTRAAT 49, KAAPSTAD.

